

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 240.

ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 23. ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἡ τῶν Ἀθηνῶν κίνησις τῆς 3 τοῦ παρελθόντος μηνός, ἐπρεπε νὰ ἐπιφέρει ὡς ἀναπόφευκτον συνέπειαν ἃ τὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους συμβάσαν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων, ἧτις ἐχορήγησεν ἀρκετὴν εἰς τὸν περιοδικὸν τύπον ὕλην, κατέστη ἀντικείμενον σπουδαίων συζητήσεων καὶ ἐνταυτῇ ἀφορμῇ μικρῶν τινῶν καὶ ἀσημάντων συγκρούσεων συνήθων εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἢ κινήσεις αὕτη ἐπαυσε πλέον, καὶ 250 περίπου πατέρες τοῦ λαοῦ οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν συνέρχονται ἤδη εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ κράτους, ὅπου μέλλει νὰ συγκροτηθῇ ἡ ἐθνοσυνέλευσις, διὰ νὰ συντάξωσι τὸ πολίτευμα δι' οὗ μέλλει νὰ κυβερνηθῇ τοῦ λοιποῦ ἢ Ἑλλάδος ὡς συνταγματικὸν καὶ αὐτόνομον κράτος.

Το φαινόμενον τοῦτο συγκινεῖ ὅλα σχεδὸν τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνοῦ, τὸ τῆς χαρᾶς δηλαδὴ καὶ τῆς ἐλπίδος ἐξ ἑνὸς μέρους, διότι τὸ αὐθαίρετον καὶ ὁ ἀπολυτισμὸς ὑποχωροῦν εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ εἰς τὰς συνταγματικὰς θεσμοθεσίας, τὸ τοῦ φόβου δὲ ἐξ ἑτέρου, διότι ἐντεῦθεν διδεται ἀφορμὴ εἰς σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ ζητήματα.

Οἱ ἐκλεχθέντες πληρεξούσιοι ἔχουν ἀρὰ γε τ' ἀναγκαιοῦντα προσόντα διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι προσήκοντως τὰ καθήκοντά τω· θὰ μείνωσιν ἀρὰ γε σταθεροὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι ὑπηγόρευσαν τὴν ἀνάγκην τοῦ κινήματος τῆς 3 Ἰβρίου· θὰ ὑπερασπίσωσι, τέλος, μὲ πῆσιν καὶ ἀφοσίωσιν τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας, τὰ δικαιώματα τοῦ συνταγματικοῦ θρόνου καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν, ἢ ὅτι τὰ προδώσωσιν ἐνδίδοντες εἰς καταστρεπτικὰς εἰσαγήσεις καὶ διὰ σκοποῦς ἰδιοτελείας.

Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι εἰς τινὰς ἐπαρχίας ἐγένον ἡ ἐκλογὴ τῶν πληρεξουσίων κατὰ τὸ πνεῦμα μερίδος τινος· ἀνθρώπων θεωρούσης πᾶσαν ὑψηλὴν ἀποδοθήποτε θέσιν χιήκουσαν εἰς αὐτὴν

ἀποκλειστικῶς· ἐγένε δὴλ. κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ ὑπὲρ τῶν λεγομένων προστώτων, ἀνευ τῆς παραμικρᾶς διακρίσεως ἂν ὁ ἱκανὸς νὰ ἐκπληρώσῃ προστώτος καθήκοντα, εἶναι ἢ ἱκανὸς ἐν ταυτῷ νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ τὰ τοῦ πληρεξουσίου εἰς ἐθνοσυνέλευσιν, προκειμένου μάλιστα νὰ συνταχθῇ πολίτευμα, δι' οὗ θέλουσιν κανονισθῇ τὰ ἀμοιβὰτα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ θρόνου δικαίωματα. Εἰς ἄλλας δὲ πάλιν ἐπαρχίας ἐγένον ἡ ἐκλογὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ὄσων ὀνηθέντες, νὰ λάβωσι τὸν ὄχλον ἀπὸ τὸ μέρος των, ἐπέτυχαν νὰ χειροτονήσωσι πληρεξουσίου μὴ ἀνήκοντες οὔτε εἰς τὴν τῶν προστώτων τάξιν, ἀλλ' οὔτε ἀποχρόντως ἱκανοὺς διὰ τοιοῦτον καθήκον· εἰς τὰς περισσοτέρας ὅμως ἡ ἐκλογὴ ἐπέτυχε θαυμασίως, διότι ἐξελέχθησαν ἀξιόεσθας ἄνδρες προικισμένοι μὲ τὰς ἀναγκαιοῦσας θεωρητικὰς γνώσεις, μὲ πολυπειρίαν, μὲ σύνεσιν, μὲ πατριωτισμὸν καὶ μ' ὅλα ὅσα ἀπαιτοῦνται, διὰ νὰ καταστήσωσιν τὸν πληρεξούσιον ἱκανὸν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ποσῶς παράδοξον, διότι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μεταξὺ τῶν πλέον πεφωτισμένων τῆς Εὐρώπης λαῶν, καὶ μάρτυς ἀξιοπιστος εἶναι ἡ ἱστορία τῶν ἔθνων. Εἰς τὰς ἐθνοσυνελεύσεις ἀρὰ γε τῆς πεφωτισμένης Εὐρώπης ὄλοι οἱ πληρεξούσιοι εἶναι πολιτικοὶ καὶ ῥήτορες, ἱκανοὶ νὰ ἐκφράξωσι γνώμην καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὴν διὰ τῶν γινόμενων συζητήσεων ἐν τῷ τῆς συνόδου ὄχι βέβαια· ἀλλ' οἱ πλείότεροι καθήμενοι· εἰς τὰς ἐδρας των ὡς ἰχθῆες ἄφωνα, ψηφιστοὶ μόνον ὑπὲρ τῆς γνώμης τῶν ὄσων εἴτε διὰ τοῦ λόγου, εἴτε δι' ἄλλων ὁποιωνδήποτε μέσων δυνήθουσιν νὰ τοὺς καταπέσωσι. Δὲν δύναται ὅθεν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τὸ ὄλον τῶν ἀξιοσεβάστων πληρεξουσίων μας, εἰς τὸ ὄποιον θίλει συγχωνευθῇ ἡ ἀσήμαντος ἀνίκανος μερίς, εἶναι ἀνίκανον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων του· εὐμοιρεῖ ἀπ' ἐναντίας ὁ τόπος μας ἀπὸ ἀξίους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ τοὺς ὁποῖους πᾶν πᾶν ἐπαρχίαι ἐφιλοτιμήθησαν, ὡς εἴρηται, νὰ ἐκλεχθῶσι πληρεξουσίου των.

Τὸ κίνημα τῆς 3 Ἰβρίου δὲν ὑπηγορεύθη ἀπὸ δίψαν αἵματος, διαρπαγῆς καὶ ἀντεκδικήσεων, οὔτε ἀπὸ φρόνημα πολέμιον κατὰ τῆς δυναστείας τοῦ Σ. Βασιλέως μας Ὀθωνος, ὡς κηκόουλοί τινες, δυσαρεστημένοι καὶ μνηστῆκα καὶ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος ἐψηρεστήθησαν νὰ τὸ δυσφημήσωσιν, ἀλλ' ὑπηγορεύθη ἀπὸ ἀπλοῦν ἀπλοῦστατον πατριωτισμὸν, διὰ νὰ ἀποβληθῇ ἀπὸ τὸν τόπον μας διὰ παντὸς τὸ ξενικὸν στοιχεῖον τὸ ὄποιον μᾶς κατεπίεσε, μᾶς ἐξουθένισε καὶ ἐσκόπευε καταθρονίως νὰ μᾶς καταστήσῃ δούλους καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδραπέδων ἀθλιεστέρους, διὰ νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νόμων καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων μας, ὡς ἀνήκει εἰς ἔθνος τὸ ὄποιον ἔχουσε ποταμοὺς αἱμάτων πρὸς ἀπόλυσιν τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας μας, καὶ διὰ νὰ στερεώσωμεν εἰς ἀκλονήτους βάσεις τὸν θρόνον τοῦ Σ. Βασιλέως μας Ὀθωνος· οἱ δὲ τὸ κίνημα τοῦτο ὑπηγορεύθη ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς, ἃ ἀποδεικνύεται τρανώτατα ἐκ τῆς εἰς τοσοῦτον διάστημα καιροῦ διατηρηθείσης καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ κράτους εὐταξίας, καὶ τοῦ πρὸς τοὺς νόμους σεβασμοῦ μας. Ἀπὸ λοιπὸν καθίσταται ὡς ἐκ τούτου ἀναντιρρήτον ὅτι ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς ἐκινήθημεν καὶ εἰς τὰς ὁποῖας ἐμείναν μετρητοῦ τοῦδε πιστοὶ, δὲν μὲν πλέον ἀμφιβολία, ὅτι καὶ οἱ πληρεξούσιοι μας θέλουσιν μείνει σταθεροὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας, διὰ νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς ἀγαθὸν λειμὲν τὸ πολιτικὸν σκάφος μας.

Κατέκαυσαν πολλάκις καὶ πολλοὶ οἱ Ἑλληνες τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία των, κατέσφαξαν τὰς συζυγούς καὶ τὰ τέκνα των, καὶ ἐθαψάν τὰ πτώματα των ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκῶν των, περιεπλανήθησαν πᾶν πᾶν ἐτηεῖς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰς ἐρήμους, καὶ ἐτρέφοντο ἀπὸ χόρτα, ἀλλὰ δὲν ἐπρόδωσαν πώποτε τὴν ἐθνικὴν των ἐλευθερίαν. Καυχᾶται ὁ Ἑλληὴν διὰ τὴν ἀρετὴν του ταύτης, διὰ τὴν ὁποῖαν κατέστη ἀξιοσεβάστων ἐνάσιον τῶν ἐξουγενισμῶν του κόσμου, καὶ τοῦτο εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ πᾶν

οστις θεωρείται νόμιμος από τους σοφωτέρους νομομαθείς της Αγγλίας.

Το ύπουργείον έταλανεύθη διά τινα καιρόν, και έντοσούτω τά διαιτητικά δικαστήρια έυστήθησαν, έδικασαν ύποθέσεις και οι διάδικοι Ίρλανδοί δικηρεύσαν την δικαιοσύνη των άποφάσεών των. Η φιλική αύτη δικαιοδοσία άνέξοδος και μη ύποκειμένη εις ένδικα μέσα άπηλεί δε ήθελε κατασταθή παρευθός έθιμον του λαου. Η πλειοψηφία του ύπουργείου με τά ώριμον άκείν ένόμισεν ήτοι καιρός να προσβάλη δια τούτο τον Όκωνέλλον, άλλ' άνεχαιτίσθη και επερωρίσθη εις τό να προσβάλη μόνον τάς συναθροίσεις κατά προκήρυξιν θθεν του Λόρδου ύπασπιστου άπηγορεύθη ή του Κλοντάρφ συναθροίσεις, δια την όποιαν έγίνοντο προπαρασκευαί, και έθεωρήθησαν όλαί αι λοιπαί ως παράνομοι και έπίβουλοι εις τους νόμους και εις την δημοσίαν τάξιν.

Ο Όκωνέλλος άπήνησεν εις την αίφνίδιον τούτην προσβολήν δε άναβάλλει άορίστως τάς συναθροίσεις, και διαμαρτυρήθη εκθέσας δε τό σχεδιόν του θέλει διατρέξει τον δρόμον του.

Αναγινώσκωμεν εις τον Αγγλικόν Χρόνον τά έπόμενα.

Συγχαίρομεν μετα των φίλων της εύταξίας δια τον ειρηνικόν τρόπον με τον όποιον ή Κυ βέρνησις έμπόδισε την μιγάλην συναθροίσην του Κλοντάρφ. Πελύ πλήθος λαου συνθηροίσθη, άλλ' ή Αστυνομία τό διεσκόρπισε, και αι κραυγαί του πατριωτισμου κατέπαυσαν ενώπιον των πυροβόλων του Pigeon—House. 3000 ίππεις και πεζοί ώπλισμένοι με λόγχας και εϊψη επροξένησαν τρομόν εις τον πολυάριθμον όχλον του Δουβλίνου, κατέπαυσαν αι άνησυχία, εσυμφιλίωθη ο λαός μετά των πατριωτών, σκοπός της προκηρύξεως του Λόρδου ύπασπιστου επέτυχε θαυμασίως, και ισχυρά προσβολή προσέβαλε κατά μείωπον τον παραχοποιόν Όκωνέλλον. Δέν πιστεύωμεν όμως δε θέλει καθουχάσει γρήγορα ή Ίρλανδία, καθότι δύο εκατομμύρια άνθρωποι ένούμωμοι πρό ενός έτους, δέν θέλουν μείνει ήσυχοι και εις αυτό άκόμη τό μικρότερον άύστηρόν της έξουσίας κίνημα κατ' αυτών.

Αναγινώσκωμεν εις τον Morning—Advertiser.

Η ύπόθεσις της προσκλήσεως προς ένωσην (gappel de l' union) κατίστη την στιγμήν ταύτην λαμπροτέρα και ισχυροτέρα παρά άλλωτέ ποτε. Πώποτε ο Όκωνέλλος δέν έτέθη εις τοσούτον ώρσίαν θέσιν. Η δύναμις του έκαικονταπλασιασθη και ή Ίρλανδία εύρίσκειται ήδη ύπό την έξουσίαν του μελονότι δε δέν φέρει στέμμα επί της κεφαλής του, όκτώ εκατομμύρια λαου εύρίσκονται ύπό τάς διαθέσεις του ως να ήτο μονάρχης της Ίρλανδίας. Άλλοτε έννομίκετο δε ή δύνατο να ερεθίση μόνον τό της επανάστασεως πνεύμν, άλλά σήμεραν απέδειξεν δε προσεκλήθη να εκπληρώση άπαστολήν ειρήνης και ήσυχίας. Οι ύπουργοί επιθυμούν άράγε να έξασθενήσωσι την δύναμιν του Όκωνέλλου την όποιαν δια ν' άποκτήση ούτος άρκετά συνήρησταν; τό μέσον είναι άπλοίστατον άς παραχωρήσωσι εις την Ίρλανδίαν τά δίκαιά της, ής μεταχειρισθώσι μάλλον τό μέσον του συμβιβασμου, παρά τό του καταναγκασμου. Ίδού τό μόνον μέ

σον διότι δύναται να καταπαύσωσι τάς ταραχάς, και να καταστήσωσι την Ίρλανδίαν εύτυχή και ευδαίμονα.

— Γράφουν από Βερολίνον, την 7 θβρίου, λέγει ο άνταποκριτής του Αμβούργου. — Εις τάς μεγάλας μας συνελεύσεις, γίνεται προς τοις άλλοις και ζήτημα περί Ευρωπαϊκής τινος συνόδου (congrès) χωρίς μολοντούτο να προσδιορίζεται ή πόλις όπου μέλλει να λάβη χώραν. Αί άφορώσαι τάς ύποθέσεις της Ισπανίας διαπραγματεύσεις των μεγάλων δυνάμεων θεωρούνται ή πρό τινων ήμερών περαιωμένοι, χάρις εις την μεσολάθησιν της Αύστριας. Άλλο αίτιον δέν ύπάρχει δυνάμενον να δώση χώραν εις κεντρικάς συνεντεύξεις ειμη ή τελευταία μεταβολή εις τά πράγματα της Ελλάδος, άλλ' ως προς τούτο ύπάρχουν πάμπολλαι άμφιβολία. Δέν πιστεύεται δε τα συμβεβηκότα ταύτα άπαιτούσι την σύστασιν μεγάλης συνόδου, αυτά δύναται άναμφιδόλω να δώσουν χώραν μόνον εις ανταλλαγάς επιστολών και εις άποστολάς ταχυδρόμων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Την παρελθούσαν Κυριακήν περί την πέμπτην ώραν Π. Μ. άφίχθη εις τον λιμένα μας εκ Τουλώνας τό Βασιλικόν Γαλλικόν ατμόπλοιν ο Κ α σ τ ω ρ φέρον έν έαυτώ τον περικύωννον της Ελληνικής επανάστασεως άνδρα, τον Κύριον Ιωάννην Κωλέτην.

Από την πέμπτην ώραν μέχρι της δεκάτης τον επσεκέφησαν ολοι οι φίλοι του έντός του πλοίου. Την δε δεκάτην ο κρότος των πυροβόλων επληροφόρησε τους κατοίκους της Ερμούπολεως περί της άποδοθείσεως του εις την πόλιν, και άμισος ύπερ τάς τρεις χιλιάδας πλίται συνήλθον εις την πλατείαν του Υγειονομείου και περιέωσαν τάς λοιπάς οδούς από τάς οποίας έμελλε να διαβή και να ύπάγη εις τό κατάστημα της Διοικήσεως, τό όποιον ήτο προσδωρισμένον ως προσωρινόν κατάλυμα, φωνάζοντες, Ζήτω ο Κωλέτης, Ζήτω τό Σύνταγμα. Ήτον άπερίγραπτος ο ένθουσιασμός και ή εύχρηστήσις με την όποιαν ο λαός της Ερμούπολεως ύπεδέχθη αυτόν τον ένδοξον της επανάστασεως άνδρα τον όποιον σέβεται διχ τά πατριωτικά και ελεύθερα φρονήματά του, ή περι των όποιων τοσάκις και άπειράκις έδωκε δείγματα εις την κατοικίαν του ύπεδέχθη ολας τάς αρχάς αείνες τον επσεκέφησαν και άπειρον πλήθος εκ των κατοίκων της Ερμούπολεως ή της άνω Σύρου τους όποιους ύπεδέχθη επίσης τοσούτον φιλοφρόνως ή με τόσην δημοτικότητα, ώστε ο λαός ύποχρεωθεί εκ τούτου δέν έπαυεν από τό να φωνάζη κατ' επανάληψιν οσάκις έξήρχετο εις τάς οδούς προς έπισκεψιν των δημοτικών καταστημάτων, τό Ζήτω ο Κωλέτης, Ζήτω τό Σύνταγμα. Εις την επίσκεψιν των καταστημάτων την όποιαν έκαμε έλαβε διαφόρους σημειώσεις αι όποιαι μετά την άφίξιν του εις τάς Αθήνας δέν άμφιβάλλομεν δε θέλουν άποβή επωρελίς δια την Ερμούπολιν περί την μεσημέριαν προεγεμμάτισεν εις την οικίαν του κυρίου Αθανασίου Λαδοπούλου προσκλήθει προς τούτο τό δή έσπερας ο δη

μος τω επρόσφερε δείπνον δε έξόδων του κοινού εις τό όποιν έγειναν διάφοροι προπόσεις ή έξεφωνήθησαν διάφορα λογίδια καθώς και κατά την ήμέραν εις τάς παρά των πολιτών επισκέψεις, εις τά όποια ο Κύριος Κωλέτης άπήνησεν ή με τόσην έφύσιν και δημοτικότητα, ώστε έβεβίασε και έπεισε τό κοινόν δε ο πολιτικός δρόμος τον όποιον θέλει τρέξει εις την Ελλάδα, είναι τό να ύπερμαχηθή μέχρι τελευταίας του άναπνοής προς διατήρησιν των αρχών της τρίτης Σεπτεμβρίου, και περί της έντελους προόδου και εύμερίας του έθνους του. Περί δε την δεκάτην ώραν Μ. Μ. άνεχώρησεν έντευθεν διάτου αυτου άτμοπλοίου διευθυνόμενος εις τον Πειραιά.

— Την 16 του ένετήωτος μηνός περί την μεαν ώραν Μ. Μ. τό Σ. Συμβούλιον της επικρατείας έδωσε τον Συνταγματικόν όρκον έντός των Ανακτόρων και ενώπιον της Α. Μ. Η Αύ του Μεγαλειότης μετά την όρκοδοσίαν άποταθέισα προς τά μέλη του Σ. τούτου σύμματος έσυμβούλευσεν αυτά να ήναι πιστά εις τά καθιερωθέντα την 3. 7βρίου, και να συντρέχωσιν εις τάς πράξεις της Κυβερνήσεως.

— Έξεδόθη τέλος πάντων ή τό διάταγμα περί άυξάνσεως της έννοφυλακής προς διατήρησιν της δημοσίας άσφαλείας και εύταξίας και προς ύπεράσπισιν του Συνταγματικού Όθρόνου του Βασιλέως Όθωνος και των θεμελιωδων νόμων του Κράτους.

Κατά τό άρθ. 4 του περιού ο λόγος ήδίατάγματος, ολοι οι Έλληνες εις από 20 μέχρι 50 έτων, έχοντες άκίνητον περιουσίαν, ή πληρόντες άμισους φόρους, ή φέροντες τό άριστέιον κατά τό από 20 Μαΐου (1 Ιουνίου) 1834 Διάταγμα, ύποκεινται εις την ύπηρεσίαν της έννοφυλακής, όπου έχουσι την μόνιμον διαμονήν των.

Το διάταγμα τούτο θέλει εφαρμοςθή κατά πρώτον εις την πόλιν των Αθηνών και καθημέρον εις τάς λοιπάς πόλεις και δήμους του έκράτους. Το διάταγμα τούτο είναι προσωρινόν, θέλει δε άντικατασταθή από τον σταθερόν περί πολιτικών στρατευμάτων νόμον, δετις θέλει συζητηθή τακτικώς από την Βουλήν.

— Προς τάς λοιπάς εκλογάς τάς γενομένας ισχάτως ένταύθα παρά των διαφόρων παρτίων, έτελείωσαν κατ' εχρήν και εκείνας των Ψαρριανών, οστινες όμοφώνως εκλεξαν δια πληρεξουσίου των τους Κ. Κ. Κωνσταντίνον, Α. Μοναρχίδην, Α. Γιαννιτζην, και Δ. Παππινεκολήν τω όντι καλητέρα εκλογή δέν ήδύνατο να γένη άλλο την σύνοδον των Ψαρριανών, οι εκλεχθέντες ούτοι πληρεξουσιοί επέσυρον την ψήφον και όλων των λοιπων ένταύθα κατοίκων.

— Πληροφορούμεθα δε εγινε λαμπροτάτη ύποδοχή του Κυρίου Κωλέτη εις τάς Αθήνας, δε ανιρήθητος λαός κατέβη εις τον Πειραιά, τον ένουόδευσεν εις τους τάφους των άειδύμων Καραϊσκάκη και Μιαούλη, όπου ο κύριος Κωλέτης έξεφώνησεν πατριωτικά λογίδια, ήτπάσθη τους τάφους των ήρώων αυτών της Ελληνικής επανάστασεως, και επομένως συνωδευμένος από τό πλήθος αυτώ ανέβη εις τάς Αθήνας, μεταξύ του άλληγμου του προξενόμενου εκ των προς αυτον άποτεινόμενων ζήτων κρητύων.

